

★ ΕΝΑΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ ★

Ο ΦΥΧΝΕ ΔΕ - ΣΑΛΒΕΡΔΑ

ΙΝΑΙ ο τύπος του κοινωφελούς άνδρος. 'Οπου και ἀν εύρεθῇ δὲν θὰ μείνῃ ἀργός θὰ ἐπιληφθῇ πάντοτε τῶν καλῶν καὶ χροσίμων ἔργων μὲ δόσην ἔχει δύναμιν Η φήμη του ήλθεν ἔως ἐδῶ δῆποτε δονομά του δὲν είναι ἀγνωστον εἰς τοὺς κύκλους τῶν λογίων. Εἶναι ἄλλως τε φιλελληνικώτατος ἀνήρ. Ο «Παρνασσός» τὸν κατα-

ριθμεῖ μεταξὺ τῶν ἐπιτίμων αὐτοῦ μέλῶν καὶ τὸ ωραῖον Γεωγραφ Δελτίον ἐκδίδουσα Γεωγραφικὴν 'Εταιρεία ἐπίσης. Διαμέ-

νει ἐν Μαδρίτῃ ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἀφρικανικῆς ἐξ ἀπελευθέρων δούλων συγκροτηθείσης 'Επικρατείας τῆς Λιβερίας ἐγεννήθη ὅμως (1848) ἐν Ἀμστελοδάμῳ τῆς Ὀλλανδίας, ἐν τῇ ίστορίᾳ τῆς ὁποίας οἱ Σαλβέρδα κατέχουν τιμάν τιμάν θέσιν. Τῷ 1894 ὁ πύργος εἰς τὸ ἀστυ τῆς Σαλβέρδα ἐνεπήσθη ὑπὸ τῶν εἰς τὰς Κάτω Χώρας εισβαλόντων στρατευμάτων τῆς Ἰσπανίας καὶ ὁ 'Εβεράρη Φύνχε δε-Σαλβέρδα ἐπεσε μαχόμενος. Τρεῖς δὲ δλαι γενεαί τῆς οἰκογενείας ταύτης ἥγονται συνεχῶς τῆς πόλεως Φράνχερ μέχρις οὗ ἐν ἔτει 1793 εἰς Σαλβέρδα ἐκλέγεται πρόεδρος τῆς Βαταβικῆς Δημοκρατίας ἔτερος δὲ Σαλβέρδα θεῖος τοῦ ἡμέτερου ἐπίμακρον διετέλεσεν ὑπουργός τῶν ἰσωτερικῶν τῶν Κάτω Χωρῶν. Μητρόθεν δὲ ὁ Σαλβέρδα ἔλκει τὸ γένος ἐξ ὑψηλοτέρας ἔτι καὶ παλαιοτέρας εὐγενείας. διότι είναι Δουβλέ δε-Μπωβοϊ, εἰς δὲ τὸν Μπωβοϊ δέ Πέτρος νορμανδὸς ἵπποτης, διαπρέπει τῷ 1099 ἐν τῇ ἀνακτήσει τῆς Ιερουσαλήμ ὑπὸ τὸν Γοδοφρέδον τῆς Βουιλλώνος. Τὸν IE' αἰδνα ὁ Ιωάν-

νης δὲ Μπωβοϊ εἶναι πρόεδρος τοῦ μεγάλου συμβουλίου τοῦ αὐτοκράτορος Μαξιμιλιανοῦ.

'Εκ τοιούτου γένους καταγόμενος ὁ Κάρολος Φύνχε δε-Σαλβέρδα, μετὰ λαμπρᾶς σπουδᾶς ἐστάλη τῷ 1869 εἰς Μαλάγαν ὡς πρόξενος τῶν Κάτω - Χωρῶν ἐν φότῳ τῷ πῦρ καὶ ὁ σίδηρος ἔμανοντο ἐν τῇ Ἰσπανίᾳ καὶ ποδοκίμησεν ἐπὶ τοσούτον ἐν μέσῳ τῆς ἐπαναστατικῆς ταύτης καταστάσεως, ὥστε ἡ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ἀλφόνσου IB' παλινορθωθείσα βασιλεία ἐκτιμῶσα τὰς ὑπηρεσίας αὐτοῦ τῷ ἀπένειμεν τὸν μεγαλόσταυρον τῆς Στρατιωτικῆς Ἀξίας. ὅπερ οὔτε πρὸ αὐτοῦ, οὔτε μετ' αὐτὸν εἰς ἄλλον προξενικὸν ὑπαλληλούν ἔχει ἀπονεμηθῆ. Προσαχθεὶς εἴτα εἰς Γ. Πρόξενον ἐν Βαρκελῶνῃ παρέσχε πολυτίμους ἐκδηλώσεις εἰς τὴν Ἰσπανίαν εἰσάγων τὴν καλλιέργειαν πολυτίμων τινῶν φυτῶν τῆς χλωρίδος τῶν νιερλανδικῶν ἀποικιῶν καὶ δονομάζεται μέγας ταξιαρχος τῆς Ἰσαβέλλας τῆς Καθολικῆς.

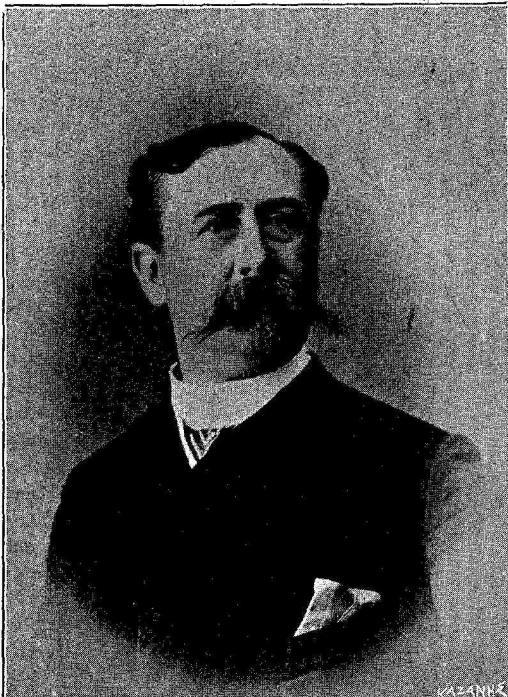
Τέλος κατὰ τοὺς φεβερούς σιδηρούς τοῦ 1884 γίνεται τὸ παράδειγμα τοῦ ἀλτρονίσμου.

'Εξέχον μέλος πλειάδος Ἀκαδημιῶν, ἔξεδωκε πρὸ τίνος ἔξαιρέτου πρωτοτυπίας ἔργον, ἐπὶ τῶν προϊστορικῶν ἀνακαλύψεων ἃς ἔκαμεν ἐν Ἀφρικῇ καὶ ἡ σπουδαία αὕτη συμβολὴ εἰς τὴν ισπανικήν ἐπιστήμην ἐστεφανώθη δικαίως διὰ τοῦ μεγαλοσταύρου τῆς Ἰσαβέλλας.

Τὴν Πολιτείαν τῆς Λιβερίας ἀντιπροσωπεύει ἀπὸ τοῦ 1880 προσαχθεὶς νῦν εἰς ἐπιτετραμμένον. Τῷ 1879 περιεβλήθη ὑπὸ ἔξαιρετικῆς τιμῆς ὑπὸ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ διὰ τὰς ὑπερανθρώπους εὐεργείας του πρὸ διάδοσιν τοῦ καταστραφέντος μετὰ ἐννεακοσίων μεταναστῶν μεγάλου

σκάφη σε «Ούτοπία» ἐν τῷ στενῷ τοῦ Γιβραλτάρ.

Ίδον ἐν ὀλίγοις ὁ γενναῖος Σαλβέρδα τοῦ διποίου σῆμαρον τὴν ἐπιβάλλονταν μορφὴν φιλοξενεῖ ἡ «Πινακοθήκη», τιμῶσα τὸν διάπτυον φιλελληνισμόν, διαδόσιμον δὲ οὐχὶ μάτι μόνον διετράνωσεν.

Φύχνε Δε - Σαλβέρδα